Ерo, говъ мънъ, ако щe мя съсвемъ:
Ерного аз почитамъ и знам за господаръ,
Исуса Христа, щo e на неберо дарь."
Пова афкидиръ, каро разумова,
Ор гиво каро и побстиха:
Обаче пакъ не рагиха да го любиръ
Но горбгаха ор войнирт да го оризаръ,
Да му офавъръ да комисам пколко врема
Дако искаль се завърне, кар се госъзне.
Свърли въ това врема, щo ойа му дами,
Оридe и камиджро имъ закалм.
Питава ят двамъ гръбгаха,
Жъвкоха го и го въргаха
Ръкъ азбпика го токараха и рои го пита:
"Какъ сранъ рами рабора? тия не e скрида!"
Питава свърли Сеодоръ отговори
И рич одми говъри:
"Изгорили го, не се оргагамъ,
Заради бога много, дашо го обигамъ!
Ор гиво и ор любиръ ги не ги e стражъ
Ако щешъ ме жанрави и на гражъ;

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ